

— Въ смѣткѣ-тѣ, коѣ-то изложимъ (Примѣръ Первый), ожидаемъ, что нѣкое аннуитетное время не исполнится отъ датъ-тѣ на исключаніе-то смѣткѣ-тѣ; изъ това не са случава вѣсело, защото-то часто може аннуитетната дата да е исполнена отъ датъ-тѣ на смѣткѣ-тѣ.

Кога-то аннуитетната дата е напредна отъ датъ-тѣ на смѣткѣ-тѣ, вѣрно е, что има да са дава аннуитетное количество на перо-то отъ тѣхъ датъ до датъ-тѣ на исключаніе-то смѣткѣ-тѣ. Изъ кога-то аннуитетната дата е исполнена отъ датъ-тѣ на смѣткѣ-тѣ, вѣрно количество-то да има да дава аннуитетное количество на перо-то отъ тѣхъ датъ до датъ-тѣ на исключаніе-то смѣткѣ-тѣ. Нека обяснимъ тѣхъ работъ съ единъ примѣръ (Видѣ Примѣръ II. въ края на тѣхъ Главъ).

Примѣръ таа смѣтка е склучена на 31 Августа. Первѣтъ и шестѣ члѣнове са въ обыкновенно-то състояние, изъ седмѣтъ члѣнъ изхуждава въ особенъ случай за кой-то е работа-та, защото-то нѣговѣ-та аннуитетна дата е 10 Септемвриа, сирѣчь десѣтъ дни исполнена отъ датъ-тѣ на смѣткѣ-тѣ.

А кога е цѣль-та на аннуитетнѣ-тѣ смѣткѣ; Цѣль-та ѣ, какъ-то знаемъ, нѣ само изложеніе-то на количества-та отъ капиталъ, изъ и заклѣпваніе-то на аннуитет-ты, кон-то имѣтъ да са даватъ за время-то, коѣ-то са е изменило до смѣткѣ-тѣ, така что-то уравненіе-то на смѣткѣ-тѣ да показва точно разликѣ-тѣ между задлъжненіе-то и вѣрненіе-то заедно съ аннуитет-та; и само количество-то на уравненіе-то прѣносимъ въ новѣ смѣткѣ за да има правдинъ да взема аннуитетъ за напредъ. Отъ това слѣдва, что ако забораваемъ да подразумѣемъ какъ-то да е аннуитет-ты на тѣхъ количества за дни-ты, кон-то начинаватъ отъ аннуитетнѣ-тѣ нѣхъ датъ до исключаніе-то смѣткѣ-тѣ, щемъ са покрѣдимъ и щемъ зачѣнемъ аннуитет-ты на тѣхъ дни, защото-то като са прѣносимъ тѣхъ количества чрезъ уравненіе въ